

Rabbe Şiirler 1

— nur.f · 30 Haziran 2018

Ruhlarımız diyorum ey rabGüneşliyken aniden kararan gök gibi
Ha yağdı ha yağacak ..
Sakladığımız kelimeler
Katılaştın ve katıklaştın yüreğimize..
İsraf ediyoruz rabbim
En çok da duygularımızı
En çok da bunun affıyla geliyoruz şah damarımızın yakınına
Buluşmak vaktini özlemek düştü payımıza
Ve kaybolmak robot dünyada robot fikirlerimizde
Sahici bir fikirde bulurken kendimizi
Ölmekle eşdeğer oluyor yaşamak
Geç kalıyor insan bir şeylere
En çok da sana geç kalıyoruz rabbim
Senin durmadan affedişin
Bizim sınırsız nankörlüğümüz
Nasıl affa mazhar olur bu ruh..
En çok kendimden şikayetçiyim katında
Nefsime zulmettim diyen peygamberlerin gibi
Zulmediyorum nefsime,zulmettim nefsime
Bilseydim eder miydim,cahildi benim adım
Ah şu insan oluşum
Hataya meyl eder ruhta yer alışım
Ve hangi yüz bu benimki deyip
Sana dua edişim
Kudretin böyle yüce olmasaydı gelir miydim kapına
Kapın ki son durak
Ruhumun yolculuğunda, ruhumun kayboluşunda
Affınla vezir eyle beni
Düşlerimin kalesine